

Sygn. akt VIII GC 2202/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Roszak

Protokolant stażysta Paulina Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 r.

w B. na rozprawie

sprawy z powództwa W. T., R. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 12 514,37 zł (dwanaście tysięcy pięćset czternaście złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe od kwoty 1 164,42 złote od dnia 30 września 2014 roku do dnia 5 stycznia 2015r.;

II. umarza postępowanie co do kwoty 1 164,42 złotych (jeden tysiąc sto sześćdziesiąt cztery złote czterdzieści dwa grosze) ;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 3 101,00 złotych (trzy tysiące sto jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje zwrócić pozwanemu ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 200,75 złotych (dwieście złotych siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

SSR Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Powodowie R. P. i W. T. wnieśli pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zasądzenie na ich rzecz solidarnie kwoty 13 678,79 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, że zawarli z pozwanym umowę ubezpieczenia AC samochodu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Umowa została zawarta w wariantcie serwisowym. W dniu 27 sierpnia 2014 roku powód W. T. ruszając ze światła nie zauważył, że pojazd poprzedzający zatrzymał się. W wyniku tego doszło do kolizji, której skutkiem było uszkodzenie pojazdu marki C. (...). Powód zgłosił szkodę pozwanemu. Wskazał, iż ostatecznie otrzymał od pozwanego maila, do którego była dołączona zaakceptowana kalkulacja kosztów na kwotę 18863 zł netto/ 23 202,23 zł brutto. Jednakże ostatecznie pozwany wypłacił powodowi kwotę 9321 zł i pomimo licznych dalszych obietnic pozwanego nie otrzymał dalszej kwoty.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia od powodów na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany przyznał, że strony łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia autocasco. Wskazał, iż wypłaci odszkodowanie w wysokości 9321,21 zł, a po wpłynięciu pozwu dopłacił kwotę 1164,42 zł w dniu 5 stycznia 2015 roku. Stwierdził, iż odmówił powodowi uregulowania wskazanej w kalkulacji naprawy nr (...) całej kwoty uznając, iż nie wszystkie prace związane z naprawą poszczególnych elementów uszkodzonego pojazdu są adekwatnie związane ze zdarzeniem z dnia 30 stycznia 2014 roku.

Na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2015 roku pełnomocnik powodów potwierdził wpłatę w wysokości 1164,42 zł i w tej części cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowie zawarli z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco samochodu osobowego marki C. (...), o nr rejestracyjnym (...) w wariantcie serwisowym. Polisa zapewniała ochronę ubezpieczeniową w okresie od 1 lutego 2014 roku do 31 stycznia 2015 r.

/dowód: polisa ubezpieczeniowa (...) nr (...) – k. 27-29 akt/

Strony postanowiły, iż przy ustalaniu wysokości szkody koszty naprawy pojazdu ustalane są w wariantcie serwisowym na podstawie cen części oryginalnych serwisowych.

/dowód: OWU AC k. 102- 129 akt/

W dniu 27 sierpnia 2014 r. w T. na skrzyżowaniu ulic (...) powód W. T. kierujący pojazdem C. (...), ruszając ze światła nie zauważył, że pojazd poprzedzający go zatrzymał się. W wyniku tego doszło do kolizji, której skutkiem było uszkodzenie samochodu marki C. (...). Powód W. T. zgłosił szkodę telefonicznie na infolinię (...).

/dowód: zeznania powoda – k. 130v, zdjęcia – k. 9 akt /

Na miejsce zdarzenia przyjechała policja i ukarała powoda mandatem karnym na kwotę 300 zł.

/dowód: mandat karny – k. 30 akt/

Przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin przedmiotowego pojazdu i po kilku dniach przesłał do powodów kalkulację naprawy, z którą powodowie się nie zgodzili.

/dowód: kalkulacja naprawy – k. 44- 50 akt, zeznania powoda – k. 130 v /

Następnie powód W. T. przesłał kalkulację wykonaną na jego zlecenie. W dniu 19 września 2014 roku otrzymał maila od pozwanego, do którego dołączona była zweryfikowana przez pozwanego kalkulacja kosztów naprawy i koszty te zostały ustalone na kwotę 18863 zł netto, 23202,23 zł brutto.

/dowód: kalkulacja – k. 35- 39, zeznania powoda – k. 130 v/

Powód W. T. pytał się przedstawiciela pozwanego czy musi dokonać naprawy w warsztacie, który wykonał kalkulację. Otrzymał odpowiedź, że nie. Powodowie dokonali naprawy pojazdu za kwotę 23 000 zł brutto w innym warsztacie niż wykonywał kalkulację. Na żądanie pozwanego faktura została przesłana do (...), jednakże wróciła do powoda z adnotacjami odnośnie braku faktur źródłowych.

/dowód: faktura numer (...) – k. 62 akt, zeznania powoda – k. 130 v/

Pozwany w dniu 10 września 2014 r. wypłacił kwotę 9321,21 zł. W dniu 5 stycznia 2015 roku – w toku procesu - pozwany dopłacił powodowi kwotę 1164,42 zł.

/okoliczności bezsporne, nadto dowód: potwierdzenie otrzymania przelewu – k. 65 akt/

Całkowity koszt naprawy samochodu marki C. (...) określony zgodnie z OWU AC z uwzględnieniem warunków umownych, w szczególności § 17 dotyczącego ustalenia wysokości odszkodowania w wariantcie serwisowym wynosi 24 666,96 zł brutto.

/dowód: pisemna opinia biegłego J. M. – k.144 – 159/

Powodowie wzywali pozwanego do zapłaty należności. Bezskutecznie.

/dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 23.09.2014 r. k 63 akt, potwierdzenie odbioru – k. 64 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł powyższe ustalenia na dokumentach prywatnych, zeznaniach pozwanego oraz opinii biegłego sądowego J. M.. Należy zaznaczyć, iż z uwagi na treść art. 328 § 2 k.p.c. Sąd nie omówił przeprowadzonych dowodów, albowiem żadnemu z nich nie odmówił wiarygodności.

Roszczenie powodów zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne było pomiędzy stronami, iż zawarły umowę ubezpieczenia autocasco. Nie było też kwestionowane przez pozwanego, iż doszło do przedmiotowego zdarzenia. Spór prawny w niniejszej sprawie sprowadzał się natomiast wyłącznie do ustalenia wysokości należnego odszkodowania.

Podstawę materialno – prawną żądania powoda stanowi art. 805 k.c., w świetle którego przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń przy ubezpieczeniu majątkowym polega zaś, stosownie do § 2 cytowanego artykułu, w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Z art. 805 § 1 k.c. wynika obowiązek zakładu ubezpieczeń zapłaty ubezpieczającemu odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, ale jego aktualizacja następuje dopiero wówczas, gdy ubezpieczający udowodni, że zaistniał wypadek przewidziany umową ubezpieczenia, powstała szkoda w wykazywanej przez niego wysokości oraz istnienie związku przyczynowego pomiędzy tymi zdarzeniami (postanowienie Sądu Najwyższego z 22 lipca 2005 r. III CZP 49/05). W ocenie Sądu wszystkie przesłanki uzasadniające wypłatę odszkodowania zostały udowodnione przez powodów.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe, a zwłaszcza opinia biegłego sądowego J. M., jednoznacznie wykazało, że wysokość szkody powstałej w pojeździe powodów w wyniku zdarzenia z dnia 27 sierpnia 2014 roku ustalona na podstawie uzgodnień stron, w tym § 17 OWU wyniosła kwotę 24 666,94 zł brutto. Należy zaznaczyć, że opinia ta została sporządzona zgodnie z tezą dowodową i nie została w ogóle podważona przez strony, a w szczególności przez pozwanego, który do niej się nie odniósł. Warto też podkreślić, iż pomiędzy stronami bezsporny był zakres uszkodzeń powstałych w wyniku przedmiotowego zdarzenia do chwili złożenia odpowiedzi na pozew. Pozwany dopiero w odpowiedzi na pozew wskazał, iż nie wszystkie prace związane z naprawą poszczególnych elementów uszkodzonego pojazdu są adekwatnie związane ze zdarzeniem z dnia 30 stycznia 2014 roku. Przede wszystkim pozwany wskazał inną datę niż szkoda, z tytułu której powodowie dochodzili odszkodowania. Poza tym nie powołał na tą okoliczność żadnego dowodu. Nadto przed procesem nie kwestionował okoliczności, jakie uszkodzenia powstały w wyniku przedmiotowego zdarzenia. Zostały one wymienione w sporządzonej kalkulacji sporządzonej przez samego pozwanego, a następnie także w zweryfikowanej kalkulacji przekazanej przez powodów. Zatem należało uznać, iż wszystkie wymienione uszkodzenia w kalkulacji pozwanego powstały w przedmiotowym zdarzeniu. Zatem jedyną okolicznością, która podlegała ustaleniu była wysokość szkody.

Należy zauważyć, iż strony zawarły umowę autocasco samochodu marki C. (...), zgodnie z którą suma ubezpieczenia wraz z podatkiem VAT wynosiła kwotę 62600 zł i rozliczenie szkody miało nastąpić w wariantcie serwisowym. W myśl zaś § 17 ust. 1, 2 i 3 pkt 1 (...) ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych, które są integralną częścią umowy, w przypadku szkody częściowej (...) S.A. sporządza lub zleca sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy lub protokołu szkody, w których uwzględniane są uszkodzenia pojazdu wynikające z wypadku ubezpieczeniowego. Koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usługi i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania. Koszty naprawy pojazdu, zgodnie z tymi postanowieniami, ustalane są w wariantcie serwisowym na podstawie cen części oryginalnych serwisowych. Zgodnie zaś z § 17 ust. 5 OWU wysokość odszkodowania ustala się na podstawie uprzednio uzgodnionych przez (...) S.A. z ubezpieczonym kosztów, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2 i 4 i sposobu naprawy pojazdu przez warsztat wykonujący naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E..

Nie ulega wątpliwości, iż powodowie ponieśli koszt, naprawy pojazdu wysokości 23 000 zł zgodnie z przedłożoną i opłaconą fakturą (k.62 akt). Przy tym przed naprawą pozwany sam zweryfikował przedłożony przez poszkodowanych kosztorys i uznał go do wysokości 23 202,23 zł. Poza tym nie było żadnych przeszkód, w myśl postanowień umownych łączących strony, w tym postanowień OWU, aby powodowie dokonali naprawy w innym warsztacie niż dokonywał kalkulacji kosztów naprawy. Potwierdził to zresztą powodowi W. T. pracownik infolinii (...), co wynika jednoznacznie z zeznań powoda. Nie było zatem żadnych podstaw do odmowy wypłaty odszkodowania w wysokości zweryfikowanej przez pozwanego na podstawie przedłożonego kosztorysu przez poszkodowanych, a następnie na podstawie faktury. Były to bowiem koszty uzgodnione pomiędzy stronami, zgodnie z § 17 ust. 5 OWU. Tym bardziej, że powodowie ostatecznie żądali wyłącznie pozostałej kwoty wynikającej z faktury nr (...), która była niższa niż przedstawiony i zweryfikowany oraz zaakceptowany przez pozwanego kosztorys. Faktura była bowiem wystawiona na kwotę 23 000 zł, a kosztorys na kwotę 23 202,23 zł. Niezależnie od tego, biegły sądowy J. M. wyliczył wysokość szkody w sposób kosztorysowy, zgodnie z postanowieniami umownymi, w tym § 17 OWU przy uwzględnieniu wariantu serwisowego na kwotę 24 666,96 zł, a więc na kwotę wyższą niż żądana przez powodów.

Zdaniem Sądu, nie było żadnych podstaw do przyjęcia, iż pozwany odpowiada jedynie do kwoty wypłaconego odszkodowania. Jak wskazano powyżej pozwany nie przedstawił żadnego dowodu, które prace związane z naprawą poszczególnych elementów uszkodzonego pojazdu nie pozostają w związku przyczynowym z przedmiotową szkodą, co podnosił w odpowiedzi na pozew.

Należy podkreślić, iż strony łączyła umowa ubezpieczenia, a zatem nie znajduje tu zastosowanie art. 363 k. c., gdyż w pierwszej kolejności zastosowanie znajdują postanowienia umowne, w tym owu, które są integralną częścią umowy. Strony bowiem postanowiły za jakie zdarzenia odpowiada pozwany i w jaki sposób będzie wyliczane odszkodowanie. W tym przypadku nie obowiązuje zasada pełnego odszkodowania, a jedynie zasada, iż umów należy dotrzymywać. Warto dodać ponadto, że postępowanie pozwanego, który „szukał” wręcz jakichkolwiek bezzasadnych podstaw do odmowy wypłaty odszkodowania należy uznać za sprzeczne z dobrymi obyczajami i z zasadami lojalności, które winny obowiązywać przy zawieraniu i wykonywaniu umów. Zupełnie niezrozumiałe było wysuwanie przez pozwanego coraz to nowych żądań w stosunku do powoda w zakresie przesyłania kolejnych informacji, a w efekcie wypłacenie odszkodowania, które zupełnie nie odpowiada zasadom ustalonym w OWU.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż pozwany wypłacił na rzecz powodów na dzień zamknięcia rozprawy łącznie kwotę 10485,63 zł, a koszty poniesione przez powodów i zweryfikowane przez pozwanego wyniosły łącznie 23 000 zł, Sąd na podstawie art. 805 § 1 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. oraz postanowień zawartej umowy ubezpieczenia, w tym § 17 OWU zasądził kwotę 12 514,37 zł tytułem pozostałej części odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku zdarzenia z dnia 27 sierpnia 2014 roku. O odsetkach od powyższej kwoty oraz od kwoty 1164,42 zł, co do której powodowie cofnęli pozew, Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu w oparciu o art. 481§1 k.c. w związku z art. 359§2 k.c. w związku z art. 817 §1 k.c.

Z uwagi, iż pełnomocnik powoda cofnął na rozprawie pozew w zakresie kwoty 1164,42 zł, którą to pozwany zapłacił po wytoczeniu powództwa, Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 355 §1 k.p.c. W ocenie Sądu z okoliczności sprawy nie wynika, aby cofnięcie pozwu we wskazanym zakresie było sprzeczne z prawem lub z zasadami współzycia

społecznego, albo zmierzało do obejścia prawa. Z uwagi, iż cofnięcie pozwu nastąpiło wraz ze zrzeczeniem się roszczenia nie była potrzebna zgoda pozwanego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl tego artykułu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, które po stronie powodowej wyniosły 3101 złotych. W powyższej kwocie mieści się: opłata od pozwu w wysokości 684 zł, kwota 17,00 zł stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa, kwota 2400 zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku Sąd nakazał zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy pozwanemu kwotę 200,75 zł tytułem nadpłaconej zaliczki.

SSR Sylwia Roszak